

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 2037/2024
19.06.2025. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Драгане Бољевић и Јасмине Симовић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Ивица Костић адвокат из ..., против туженог „Мегал“ а.д. Бујановац, чији је пуномоћник Александар Аврамовић адвокат из ..., ради поништаја решења о отказу уговора о раду, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 803/2024 од 04.04.2024. године, у седници одржаној 19.06.2025. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 803/2024 од 04.04.2024. године.

ОДБИЈАЈУ СЕ као неосновани захтеви тужиоца и туженог за накнаду трошкова ревизијског поступка.

Образложење

Пресудом Основног суда у Бујановцу П1 102/23 од 20.12.2023. године, ставом првим изреке, поништено је као незаконито решење туженог број 192 од 03.12.2020. године којим је тужиоцу отказан уговор о раду број ... од 05.08.2002. године, па је наложено туженом да тужиоца врати и распореди на послове и радне задатке који одговарају његовој врсти и степену стручне спреме. Ставом другим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев захтев у делу којим је тражено да се наложи туженом да тужиоца врати и распореди на послове и радне задатке који одговарају његовој врсти и степену стручне спреме. Ставом трећим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 291.375,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж1 803/2024 од 04.04.2024. године, ставом првим изреке, преиначена је пресуда Основног суда у Бујановцу П1 102/23 од 20.12.2023. године тако што је одбијен као неоснован тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се поништи као незаконито решење туженог број ... од 03.12.2020. године, којим је тужиоцу отказан уговор о раду број ... од 05.08.2002. године и да се наложи

туженом да тужиоца врати и распореди на послове и радне задатке који одговарају његовој врсти и степену стручне спреме, као и да му накнади трошкове парничног поступка у износу од 291.375,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате. Ставом другим изреке, обавезан је тужилац да туженом накнади трошкове парничног поступка у износу од 266.625,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је благовремено изјавио ревизију због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Тужени је поднео одговор на ревизију.

Одлучујући о изјављеној ревизији, у смислу одредбе члана 408. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11, 49/13-УС, 74/13-УС, 55/14, 87/18, 18/20 и 10/23 – други закон - у даљем тексту: ЗПП), Врховни суд је утврдио да је ревизија тужиоца неоснована.

У спроведеном поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју Врховни суд пази по службеној дужности, као ни друге битне повреде одредаба парничног поступка из члана 407. став 1. ЗПП, због којих се ревизија може изјавити.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилац је био у радном односу код туженог на неодређено време по основу закљученог уговора о раду број ... од 05.08.2002. године, на пословима Решењем туженог број ... од 03.12.2020. године тужиоцу је отказан уговор о раду због тога што је својом кривицом учинио повреду радне обавезе, због које се по закону може отказати уговор о раду, не поштује ред и дисциплину у друштву и својим поступцима угрожава рад других радника, што представља разлог за отказ из члана 45. став 1. тачке 3. и 4. Правилника о раду туженог (број 52 од 04.04.2002. године). Директор туженог је, својим актом број .. од 18.09.2020. године, сагласно члану 180. Закона о раду тужиоцу доставио упозорење пред отказ уговора о раду због тога што је тужилац изостао са посла дана 15.08. 2020. године, 22.08.2020. године и 05.09.2020. године, у којем је навео основ за давање отказа због учињене повреде радне обавезе, да изостаје неоправдано са посла и навео чињенице и доказе који указују на то да су се стекли услови за отказ, као и рок од осам дана за давање одговора на упозорење од стране заопсленог. Тужилац се у том року није изјаснио на наводе из упозорења, па је спроведен дисциплински поступак против њега и 30.09.2020. године донето решење о изрицању дисциплинске мере опомене са најавом отказа уговора о раду уколико у року од шест месеци учини исту повреду радне обавезе или непоштовање радне дисциплине. Тужилац је одбио пријем тог решења, након чега је исто истакнуто на огласну таблу туженог од 21.10.2020. године до 28.10.2020. године. Тужилац је наставио са изостајањем са посла и то 19.09.2020. године, 26.09.2020. године, 17.10.2020. године, 07.11.2020. године и 14.11.2020. године.

Тужени је донео Одлуку о прерасподели радног времена број 184 од 31.12.2019. године, због потребе процеса рада и бољег коришћења средстава рада тако да запослени код туженог у јануару месецу 2020. године неће радити 27., 28., 29., 30. и 31. дана у месецу и за исти ће остварити зараду, а да ће се за исти број дана у месецу када

за тим има потребе радити суботом и неће остваривати зараду. Обавештењем од 13.08.2020. године, радници се обавештавају да ће 15.08.2020. године бити радни дан. Обавештење број ... од 21.08.2020. године, обавештени су запослени да ће 22.08.2020. године бити радни дан. Обавештењем број ... од 02.09.2020. године, обавештени су запослени да ће 05.09.2020. године, бити радни дан. Обавештењем број ... од 18.09.2020. године, обавештени су радници да ће субота 19.09.2020. године бити радни дан, док су обавештењем број ... од 25.09.2020. године, обавештени радници да ће субота 26.09.2020. године бити радни дан. Надаље је тужени доносио обавештења број 152., 154., 162. и 165. ради обавештавања запослених да ће бити радне суботе 17.10., 24.10., 07.11. и 14.11.2020. године. Саслушани сведоци у току поступка ББ и ВВ, запослени код туженог на радном месту ..., навели су да су запосленог увек упознавали усмено када се донесе обавештење о радној суботи, те да су обавештења истицали на огласној табли односно у канцеларији.

Имајући у виду утврђено чињенично стање, по налажењу Врховног суда, правилно је другостепени суд применио материјално право када је одбио као неоснован тужбени захтев тужиоца за поништај као незаконитог решења о отказу уговора о раду, као и захтев тужиоца за враћање на рад.

Одредбом члана 179. став 2. тачка 5) Закона о раду („Службени гласник РС“, бр. 24/05... 95/18), прописано је да послодавац може да откаже уговор о раду запосленом који својом кривицом учини повреду радне обавезе ако, између осталог, учини повреду радне обавезе утврђену општим актом, односно уговором о раду, а ставом 3. тачка 8. истог члана закона прописано је да послодавац може да откаже уговор о раду запосленом који не поштује радну дисциплину, између осталог и ако не поштује радну дисциплину прописану актом послодавца, односно ако је његово понашање такво да не може да настави рад код послодавца.

Одредбом члана 180. истог закона прописано је да је послодавац дужан да пре отказа уговора о раду у случају из члана 179. ст. 2. и 3. овог закона, запосленог писаним путем упозори на постојање разлога за отказ уговора о раду и да му остави рок од најмање осам дана од дана достављања упозорења да се изјасни на наводе из упозорења (став 1). У упозорењу из става 1. овог члана послодавац је дужан да наведе основ за давање отказа, чињенице и доказе које указују на то да су се стекли услови за отказ и рок за давање одговора на упозорење (став 2). Упозорење се доставља запосленом на начин прописан за достављање решења о отказу уговора о раду из члана 185. овог закона (став 3).

Одредбом члана 56. наведеног закона, прописано је да је послодавац дужан да обавести запослене о распореду и промени распореда радног времена најмање пет дана унапред, осим у случају увођења прековременог рада (став 1). Изузетно послодавац може да обавести запослене о распореду и промени распореда радног времена у краћем року од пет дана, али не краћем од 48 часова унапред у случају потребе посла услед наступања непредвиђених околности (став 2).

Имајући у виду утврђено чињенично стање и цитиране законске одредбе, по оцени Врховног суда, тужилац је извршио повреду радне обавезе којом се образују отказни разлог прописан одредбама члана 179. став 2. тачка 5) и став 3. тачка 8) Закона о раду, с обзиром да и након изрицања дисциплинске мере – опомене са најавом

отказа, није поступао по Одлуци о прерасподели радног времена туженог која је донета сагласно одредби члана 56. Закона о раду и неоправдано је изостао са рада у дане - суботе, које су обавештењима туженог донетим у складу са наведеном Одлуком, одређене као радне. Како је тужилац својом кривицом учинио повреду радне обавезе то је побијано решење туженог којим му је отказан уговори о раду законито.

Имајући у виду да је одбијен као неоснован захтев за поништај решења о отказу уговора о раду, правилно је одбијен и захтев тужиоца за враћање на рад, с обзиром на акцесорни карактер захтева.

Врховни суд налази да су неосновани ревизијски наводи којима се у суштини оспорава правилност утврђеног чињеничног стања, будући да сагласно одредби члана 407. став 2. ЗПП, ревизија не може да се изјави из тих разлога.

Због изнетих разлога, на основу члана 414. став 1. ЗПП, одлучено је као у ставу првом изреке.

Тужиоцу не припадају трошкови ревизијског поступка јер није успео у овом поступку, а туженом не припадају трошкови за састав одговора на ревизију јер по оцени Врховног суда не представљају трошкове који су били потребни ради вођења парнице, па је на основу члана 153. и члана 154. став 1. у вези члана 165. ЗПП, одлучено као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Бранислав Босиљковић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић